

OP ZOEK NAAR ZEELT

Zeelt is een zeer gewaardeerde sportvis die zowel wit-, feeder- als karpervissers graag noteren als bijvangst. Het is echter ook mogelijk om *Tinca tinca* gericht te bevissen. Roeland de Jong (39) laat in Naarden-Vesting zien hoe je hierbij te werk gaat.

TEKST EN FOTOGRAFIE: TIES ITTMANN

De gracht rondom een van de best bewaarde vestingwerken van ons land vormt het schilderachtige decor van deze reportage. "Rond dit prachtige water hangt een sfeer die me niet loslaat, daarom vis ik er al jaren", zegt Roeland. "Bovendien herbergt de gracht – bestaande uit een binnen- en buitenring in een

stervorm – een prima zeelt- en karpbestand." Met een vol geladen trolley begeeft hij zich over de eeuwenoude stadswallen richting de stek waar het moet gaan gebeuren.

JEUGDVIS

Hoewel hij nu gericht op zeelt vist, kwam hij nochtans bij toeval in aanraking met de 'doktersvis' (zeelt zou geneeskrachtige stoffen af-

scheiden). "Van jongs af aan viste ik al veel met de vaste stok op het open boezemwater in het Gooi. Met een enkele maïskorrel op de haak ving ik behalve flinke voorns ook regelmatig zeelt. Deze vissoort is voor mij daarom een echte jeugdvis. Door het heldere, plantenrijke water van tegenwoordig gaat het nu bovendien erg goed met deze schitterende sportvis."

VOORVOEREN

Nu de zeelt een 'doelsoort' is geworden en Roeland op jacht is naar een onvervalste 60-plusser is de vaste hengel ingeruild voor lichte karperehengels. Om zijn kansen te vergroten, voert hij ook voordat er wordt gevestig. "Voorafgaand aan deze sessie drie dagen met een mix van mini-boilies, pellets, blikmaïs, hennep, maden en geknipte wormen. Als

>>

VAAK VIS IK NIET MEER DAN 10 TOT 15 METER UIT DE OEVER, WANT ZEELT VIND JE DICHT ONDER DE KANT

pervissen. Alles is lichter, fijner en kleiner." Ook is de zeeltvisserij een stuk actiever. "Op een karperaanbeet kun je uren wachten, maar in slechts een paar uur tijd kun je al leuk zeelt vangen. Bovendien heb je vaak mooie bijvangst in de vorm van brasem, ruisvoorn en karper. Je zit dus eigenlijk geen moment stil."

PVA

Eenmaal gesetteld, rijgt Roeland met een fleurnaald bloedworm pellets op de hair die aan de haak is geknoopt. Hiervoor gebruikt hij een fijne naald, zodat het kleine en relatief zachte aas niet scheurt. Daarna fleurt hij aan het lusje aan het andere uiteinde van de onderlijn een klein PVA-netje dat is gevuld met grondvoer en gemalen pellets. "Dit zogenaamde 'funnel web' schuif ik over de onderlijn omlaag tot aan de haak. Zo gooi je de montage nooit in de war en creëer je een mooi voerplekje rond het haakaas."

ONDER DE KANT

Met een beheerst worpje gaat de montage op de voerplek te water.

voerplek heb ik gekozen voor een mooie 'vuilhoek' met overhangende takken en rietkragen. Zeelt is een lichtschuwe vis die zich het liefst in begroeide oeverzones ophoudt."

SPOMB

Om het fijne voer op de stek te krijgen, biedt een 'Spomb' uitkomst. "Deze voerraket kun je helemaal afsluiten (in tegenstelling tot een 'spod' waarvan de bovenkant open is) en klappt pas open zodra hij het water raakt. Zo verlies je tijdens de worp geen voedseldeeltjes en creëer

je een mooie, compacte voerplek." Aangezien een gevulde Spomb aardig wat gewicht in de schaal legt, zijn een zware hengel en stevige werpmolen geen overbodige luxe. Daarom gebruikt Roeland ook een gevlochten lijn om lijnbreuk bij de inworp te voorkomen.

MINIATUUR

De spombhengel is overigens het enige zware materiaal in Roeland's uitrusting: "Statisch zeeltvissen is een uiterst verfijnde visserij. Het is eigenlijk een soort miniatuur kar-

"Vaak vis ik niet meer dan 10 tot 15 meter uit de oever. Zeelt ligt doorgaans vrij dicht onder de kant, tussen de waterplanten." Kans om de tweede hengel in te leggen krijgt hij niet. De waker van hengel één knalt omhoog en de slip van de molen begint gestaag te tikken. "Geheid zeelt of karper", roept Roeland terwijl hij de hengel oppakt. De vis zoekt in eerste instantie de diepte op – wat zich vertaalt in een bonkende hengeltop – maar neemt daarna een schot. Daarbij lost hij de haak, zodat de dril slechts van korte duur is.

TAAI SLIJM

Taaï slijm is al wat rest op de onderlijn. "Dit is typisch zeeltslijm", zegt Roeland. "De brasem zit nu nét voor de paai en is een stuk pokdaliger – de kop zit vaak onder de paai-pukkels – en minder slijmerig." Veel tijd om te treuren over de gemiste kans is er echter niet. Beide stokken liggen koud weer in als de volgende fluitert zich aandient. Ditmaal is het een flinke brasem, die de mazen van het net wél te zien krijgt. "Als je zo snel actie hebt, ligt de vis massaal op het voer. Waarschijnlijk is alles weggevreten en liggen ze te wachten op een nieuwe lading."

ADDITIEVEN

Om de talrijke aanwezige vis bezig te houden, besluit Roeland daarom drie Spombs te leggen op één van de voerplekken. "Daarbij voeg ik een beetje kookvocht van de hennep, wat maïsvocht en 'corn steep liquor' – een stroperige vloeistof die lang doorwasemt – toe aan het voer voor extra attractiewaarde. Let wel op dat je nooit te veel vloeistof toevoegt. Het voer moet wel makkelijk uiteen kunnen vallen op de bodem." Na het 'mini-spombardement' blijft het kort even stil voordat de wakers weer tegen het carbon vliegen.

PIEPSHOW

De ene na de andere aanbeet volgt, de elektronische beetmelders pie-

pen erop los en Roeland komt haast handen en voeten tekort. "Dat is het 'gevaar' van voeren met fijn aas. Als de brasem massaal neerstrijkt en de voerplek domineert, krijgt de zeelt vrijwel geen kans. Het is nu zaak niets meer bij te voeren en te wachten tot de brasem de voerstek verlaat. Wellicht dat *Tinca tinca* daarna arriveert." Zeelt is namelijk een meester in het filteren van kleine, achtergebleven voedseldeeltjes. "Op onderwaterbeelden van azende zeelt zag ik dat ze daarbij helemaal op hun kop staan en met de kieuwen razendsnel heen en weer bewegen."

KORTE ONDERLIJN

Roeland anticipeert op dit aasgedrag door korte onderlijnen van 10 tot 15 centimeter te gebruiken. "Als de vis na de aasopname weer in een horizontale positie komt, prikt hij zich meteen. Om ervoor te zorgen dat ik ook de aanbeten van kleinere witvis nog kan registreren, maak ik gebruik van een schuiflood. Een ruisvoorn verplaatst nu eenmaal geen lood van om en nabij de 40 gram." Maar de voorn, karper en zeelt krijgen deze sessie geen enkele kans: het is uitsluitend brasem wat de klok slaat. Die zit er massaal, want de wakers dansen continu op en neer. "Allemaal vissen die bij het rondscharrelen op de voerplek tegen de lijn aanzwemmen."

Voer een mix van mini-boilies, pellets, blikmaïs, hennep, maden en geknipte wormen

ONNEEMBARE VESTING

Het cordon brasems dat zich Roeland's voerplek heeft toegeëigend, lijkt schier eindeloos te zijn. Want hoewel hij nog tot ver in het donker doorvist om een targetvis te haken, zijn het enkel 'platten' die hij richting zijn forse pannet met harde metalen rand – ideaal voor gebruik tussen de waterplanten – weet te dirigeren. "Mooie vissen, daar niet van, maar daar komen we nu niet voor. Het toont wel duidelijk aan dat je op wateren met een aardig bestand aan brasem beter wat grover voer kunt gebruiken om een stek op te bouwen", besluit Roeland deze zeeltsessie die uitmondde in een brasembal.

>> MATERIAAL

Voor de statische zeeltvisserij gebruikt Roeland lichte barbeelhengels van 3.60 meter lengte met een testcurve van 1 lbs. Hierop prijken twee klein formaat vrijlooptmolens. Om te kijken welk systeem op de visdag het beste werkt, vist hij aan een hengel met een vastloodmontage en is de andere hengel voorzien van een 40-grams schuiflood. Een gevlochten onderlijn (6-8 pond) met een haak maat 12-14 voorzien van een hair maken het geheel af. Beetmelders en lichte wakers zorgen voor de beetregistratie. Uiteraard ontbreken een schepnet met lange steel en metalen rand plus een goede onthaakmat niet in de uitrusting.

Met een Spomb breng je fijn voer makkelijk op de voerstek.

Een klein PVA-netje gevuld met grondvoer en gemalen pellets schuif je over de onderlijn naar de haak